

Sammenhold i familien

Ugens vers

”Så de alle må være ét, ligesom du, fader, i mig og jeg i dig, at de også må være i os, for at verden skal tro, at du har udsendt mig” (Joh 17,21).

Introduktion

Forskellige personer oplever forskellige faser af deres liv inden for familielivet. For mor og far repræsenterer børnene i deres liv en afgørende forandring, som vil vare hele livet. Og for børnene er det selvfølgelig en kæmpeændring at gå fra at være foster til at være født. Børnene går også igennem forskellige faser af deres liv, inden de forlader hjemmet og måske selv får børn.

Men enten vi er forældre eller børn i en familie, kæmper vi alle de samme kampe med vores syndige natur, som kan gøre livet i familien til at stor udfordring.

På korset er hele menneskeheden blevet forsonet med Gud, for at han i ét legeme kan forlige mennesker med hinanden (Ef 2,13-16; Kol 1,21-23). I disse tekster bruger Paulus ”Kristi legeme” som et symbol på menigheden, Guds familie.

På det daglige praktiske niveau må vi hver især tilegne os Kristi nåde, som er det eneste, der kan gøre enhed i familien til en levende erfaring for alle, der i tro søger det. Det må være en daglig erfaring i vort liv. Og heldigvis kan det blive det ved Kristi nåde.

Ugens tekster

- 1 Mos 33,12-14
- Ruth 1,16-18
- Joh 17,21-26
- Gal 3,28
- Ef 2,11-22; 5,21-6,9

Kristus i centrum

Ef 2,11-22
Gal 3,28

Hvilke illustrationer benytter Paulus for at beskrive den nye enhed, som eksisterer mellem mennesker og Kristus? Hvordan har Kristus gjort "to" til "ét"?

Kristi kors fjerner de skel, der adskiller mennesker fra hinanden. Mure adskilte dem, der tilbad i templet, mænd fra kvinder, jøder fra hedninger. Når Paulus beskriver enheden mellem jøder og hedninger i Kristus, benytter han et sprogbrug, der er lige så anvendeligt til at beskrive andre adskillelser mellem nationer, folkegrupper, sociale lag og køn. "For i sig at skabe ét nyt menneske af de to og således stifte fred" (Ef 2,15) er den gode nyhed, som hjælper ægtepar til virkelig at erfare enheden som "et kød" i ægteskabet. Gennem tro på Kristus kan familier, der i lang tid har været splittede, blive gennforenet.

Rom 6,4-7
2 Kor 5,17
Ef 4,24-32

En ting er at citere bibeltekster om enhed i Kristus; noget helt andet er det at virkelig opleve det. Hvilke praktiske forandringer bringer Kristus ind i vores liv, som kan gøre os i stand til at erfare den og det fællesskab, som vi er blevet lovet?

"Forestil dig en stor cirkel, hvor der ud fra kanten går mange linjer ind til dens centrum. Jo nærmere centrum disse linjer kommer, jo nærmere kommer de også til hinanden... Jo nærmere vi kommer Kristus, jo nærmere vil vi også komme til hinanden" (Ellen White, *The Adventist Home*, s. 179).

"Mellem far og søn, mand og hustru ... står Kristus, mellemmanden, enten de er i stand til indse det eller ej. Vi kan ikke oprette en direkte kontakt med nogen uden for os selv, med mindre det går igennem Kristus, gennem hans ord og gennem fællesskab med ham" (Dietrich Bonhoeffer, *The Cost of Discipleship*, (New York: The MacMillan Publishing Co., 1979), s. 108).

Til at
tænke over

Hvor tæt på centrum af cirklen står I i din familie eller i menighedsfamilien? Hvad må ellers rives ned for at forholdene bliver, som de bør være?

At blive ét gennem hans kærlighed

"Og Herren lade jer vokse og blive overstrømmende rige i kærligheden til hinanden og til alle" (1 Thess 3,12)

Jesus bad til sin fader om, at hans efterfølgere måtte "være ét, ligesom vi er ét" (Joh 17,22). Opsummer det, Jesus siger her, og læg især vægt på den rolle, som kærlighed må spille for at kunne opnå denne enhed.

Jesus fokuserede her på enhed mellem sine efterfølgere. At erfare agape-kærlighed er alt afgørende for en sådan enhed. "Agape" er det ord, Bibelen benytter for Guds kærlighed både i denne bøn og mange andre steder i Det Nye Testamente. En sådan kærlighed er selve Guds natur (1 Joh 4,8), og den kendetegner Jesu efterfølgere (Joh 13,35). Guds kærlighed er ikke naturlig for det syndige menneskehjerte. Den kommer kun ind i vort liv, når Jesus gennem Helligånden bor i os (Rom 5,5; 8,9.11).

"I skal elske hinanden, ligesom jeg har elsket jer" (Joh 15,12). Disciplen Johannes, som skrev disse ord, var engang ikke særlig elskelig, men stolt, magtbegærlig, kritisk og hidsig (Mark 3,17; Luk 9,54-55; se også Jesu liv, s. 206). Senere i livet huskede han, hvordan Jesus var blevet ved med at elske ham på trods af disse karaktertræk. Jesu kærlighed forvandlede gradvist Johannes og gjorde ham i stand til at elske andre i et kristent fællesskab. Han skrev: "Vi elsker, fordi han elskede os først" (1 Joh 4,19) og "Når Gud har elsket os således, skylder vi også at elske hinanden" (1 Joh 4,11).

Til at
tænke over

Læs 1 Kor 13,4-8. Prøv at indsætte dit navn hver gang ordet "kærlighed" forekommer. Passer det? Bed Jesus om gennem Helligånden at give dig disse kærlighedsegenskaber i dit liv. Hvilke forandringer kan Helligånden komme til at påvirke dig til at foretage, så du kan nå dette kristne ideal?

Selviskhed ødelægger familiesammenholdet

"Hvis stolthed og selviskhed blev sat til side, ville fem minutter fjerne de fleste vanskeligheder" (Ellen White, *Early Writings*, s. 119).

Synden har fordærvet vores menneskelige natur. Og det største eksempel på denne ødelæggelse er nok selviskhedens forbandelse. Vi lader til at være født selviske; vi kan se det allerede i meget små børn. "Mig, mig, mig ..." Når vi bliver voksne, kan dette træk komme til udtryk på frygtelige måder, især i hjemmet.

Jesus kom selvfølgelig for at forandre dette (Ef 4,24). Guds Ord lover os, at vi ved hans hjælp ikke behøver at styres af dette ødelæggende karaktertræk. Hele hans liv var et fuldkomment eksempel på, hvad det vil sige at leve uselvisk; og i den grad, vi efterlever hans eksempel (1 Joh 2,6), vil vi sejre over tendensen til altid at sætte os selv først.

Læs bibelteksterne. Hvad siger de om at leve et uselvisk liv?

Ellen White skrev i citatet ovenover, at hvis stolthed og selviskhed blev sat til side, ville mange problemer hurtigt kunne løses, længe inden de får tid til at blive betændte, og udvikler sig til noget grimt. Alle familiemedlemmer, især forældre, må renses ved korsets fod (Ordsp 16,6) for denne synd, også selv om det betyder, at de skal vende tilbage til korset igen og igen og knæle i bøn, i tro, med tårer og underkastelse. Jesus er det største eksempel i hele universet på uselviskhed.

Hvor meget tid tilbringer du ved korset i kamp mod den selviskhed, der viser sig i dit liv? Hvordan kan Matt 7,16 vise dig, om du har tilbragt nok tid ved korsets fod?

Fil 2,3-5
1 Joh 3,16-18

Til at
tænke over

Underkastelse

Ef 5,22-6,9

Hvilket råd giver Paulus med hensyn til ydmyghed og tjeneste i medmenneskelige forhold? Ef 5,21. Hvordan kan denne holdning være med til at skabe enhed i menigheden? Hvorfor er det også så vigtigt i familielivet?

Ordet "underordne" (Ef 5,21) betyder, at man i ydmyghed frivilligt sætter et andet menneske højere end sig selv. Dette enestående princip begyndte med Kristus (Matt 20,26-28; Joh 13,4-5; Fil 2,5-8), og kendetegner alle dem, der er fyldt med Helligånden (Ef 5,18). "Ærefrygt for Kristus" er det, der skal motivere mennesker til at underordne sig på denne måde (Ef 5,21). Gensidig opgivelse af selvet var og er stadigvæk en revolutionerende kristen lære mht. sociale forhold. Det giver liv til den åndelige sandhed, at i Kristus er alle ét; der er ingen undtagelser.

Testområdet for kristen underkastelse er hjemmet. Hvis dette princip efterleves der, vil det gøre en dramatisk forskel i menigheden. Paulus bevæger sig med det samme fra at introducere princippet om underordning til at drøfte dets anvendelse i familien.

I Ef 5,22-6,9 omtales tre par medmenneskelige forhold, hvoraf det mest almindelige og samtidigt mest ulige var slaveforholdet i samfundet omkring os. Hensigten var ikke at forstærke en eksisterende social rangorden, men at vise, hvordan Kristi trossammenhold fungerer, når der er en radikal anderledes frivillig og gensidig underkastelse blandt de troende.

Ef 5,22
Ef 6,1
Ef 6,5

Hvorfor tror du, at Paulus hele tiden først taler til dem, der socialt stod svagest i samfundet: hustruer, børn og slaver? Ikke alle bliver bedt om at "underordne" sig? Hvad skal de hver især gøre? Noter de forskellige begrundelser, der gives.

De, som socialt havde større magt – mænd, forældre, slaveejere – omtales altid sidst. Hver af grupperne får instrukser, der var ret usædvanlige i den kultur. Disse instrukser må have overrasket de troende i det første århundrede. De udjævnede ståstedet ved korset og åbnede muligheden for at erfare sand enhed i deres forhold.

Lev i den kærlighed, vi har lovet

Til syvende og sidst hviler familiesammenhold og enhed på familiemedlemmernes forpligtelser. Det starter med ægtefællernes forpligtelse til at elske hinanden og tage sig af hinanden. Desværre er bibelhistorien fuld af eksempler på brudte løfter, brudt tillid og manglende forpligtelse, hvor det burde have forekommet. Bibelen har også rørende eksempler på almindelige mennesker, som med Guds hjælp forpligtede sig over for venner og familie, og holdt deres løfter.

Se på følgende familier og deres grad af forpligtelse over for hinanden. Hvordan kunne en stærkere forpligtelse have styrket nogle af disse familier?

- **Forældre og børn imellem:**
1 Mos 33,12-14; 2 Mos 2,1-10
- **Søskende imellem:**
1 Mos 37,17-28
- **Familiemedlemmer imellem:**
Ruth 1,16-18; 2,11-12.20; 3,9-13
- **Ægtefæller imellem:**
Hos 1,2-3.6.8; 3,1-3

Når vi forpligter os over for et andet menneske, som i ægteskabet eller i beslutningen om at adoptere eller føde et barn, må vi villigt overgive selvet til at foretage anderledes valg i fremtiden, overgive kontrollen af vigtige dele af vort liv. Love kan tilbageholde negativ opførsel, men ægteskabs- og familieforhold har brug for gensidig kærlighed for at kunne blomstre.

Hvad betyder Guds løfte om forpligtelse (Hebr 13,5) for dig personligt? Hvad bør Guds forpligtelse over for dig betyde for din forpligtelse over for ham, din ægtefælle, dine børn og dine søskende i menigheden?

Til at
tænke over

Til videre studium

Enhed – den første opgave. "De kristnes første opgave er at være forenet i familien ... Jo nærmere familiemedlemmer er forenet med hinanden i deres arbejde i hjemmet, jo mere opløftende og nyttig vil den indflydelse være, som fader, moder, sønner og døtre udøver udenfor hjemmet" (Ellen White, *The Adventist Home*, s. 37).

Hemmeligheden for enhed i familien. "Årsagen til splid og uenighed i familien og i menigheden er adskillelse fra Kristus. At komme Kristus nærmere betyder at komme hinanden nærmere. Hemmeligheden for ægte sammenhold i menigheden og i familien er ikke diplomatisk sans, ikke styring, ikke en overmenneskelig indsats for at overvinde vanskeligheder, selv om der også kræves meget af dette, men det er forbindelse med Kristus" (*ibid*, s. 179).

Spørgsmål til
drøftelse

1. **Tal sammen om de kræfter i jeres eget samfund, der modarbejder familiesammenhold. Hvilke praktiske løsninger kan I tilbyde en familie, som kæmper mod disse indflydelser?**
2. **Er der en familie i jeres menighed lige nu, der er blevet splittet? Hvad kan I som en klasse evt. gøre for at hjælpe hvert enkelt familiemedlem i den krise, de oplever?**
3. **Drøft spørgsmålet om underkastelse/underordning. Hvordan skal det forstås i en kristen sammenhæng? Hvordan er principet blevet misbrugt?**
4. **Drøft en række principper for familiesammenhold, som også kan anvendes om menighedssammenhold.**

Aktiviteter og dialog

Guds Ord

- Lektien foreslår, at du prøver at indsætte dit eget navn i 1 Kor 13, hver gang ordet "kærlighed" forekommer.
  - Prøv at indsætte navnet "Jesus" og overvej, hvilke af beretningerne om Jesus, der i særlig grad fremhæver hvert enkelt af de karaktertræk, Paulus omtaler.
- Enhed er et vigtigt tema i Efeserbrevet.
  - Hvilke grupper har evangeliet ifølge Paulus bragt sammen til at være ét?
- Efeserbrevet 5,18-21 giver en lille opskrift på at skabe enhed, hvor Guds hus kan blive fyldt med Ånden:
  - Syng åndelige sange sammen
  - Sig tak til Gud sammen
  - Underordne jer hinanden, i kærlighedens og tjenestens ånd

Mødet med dagligdagen

- Hvilke grupper eller personer i din omgangskreds eller i tilknytning til dit arbejde har særligt vanskeligt ved at komme overens?
- Er der sådanne problemer i din menighed?
  - Hvad kan du gøre for at hjælpe til større enhed?

Uddybende spørgsmål

- Læs Mark 7,10-13, hvor der fortælles, hvordan de skriftkloge brugte religiøs undskyldning og tradition til at modtage penge, der egentlig skulle bruges på et menneskes forældre.
  - Kan du komme i tanke om unødvendige traditioner, som "vi ældre" holder fast i og derved er med til at forårsage splittelse mellem generationerne, fordi "vi unge" ikke kan finde plads?
- Hvad er din/vores første forpligtelse i livet?
  - Familien, Gud, kirken?
- I de gammeltestamentlige love lægges en stærk vægt på forpligtelsen over for en trio af "fremmede, faderløse og enker" (4 Mos 14,29; 16,11.14; 24,29; 26,12 m.fl.).
  - Hvordan opfylder vi i dag denne guddommelige sociale forpligtelse?
  - Hvordan opfylder vi den inden for kirkens eget fællesskab?

Forstå
det bedre

- Antikkens opbyggelige litteratur var fuld af lister over forventede dyder og uheldige karaktertræk, og man gengav ofte lister over, hvordan en husholdning forventes at opføre sig. Paulus var vel kendt med sådanne "husordenslister", og et eksempel finder vi i Ef 5,21-6,9.

- Det enestående ved denne liste må derfor ses i lyset af, hvad man normalt i samtiden krævede og forventede. Paulus ophæver ikke slaveriet, og vi vil med vores øjne let føle, at han ikke burde have opfordret slaver til lydighed. Men det radikale budskab for samtiden var, at slaven og herren i Guds øjne var ligestillede. De ville få samme dom (Ef 6,8); for Gud gør ikke forskel på nogen (Ef 6,9).

- Med hensyn til ægteskabet var det et radikalt budskab, at ægtefæller skulle være gensidigt underordnet hinanden (Ef 5,21).

Ord og udtryk

- Når der i Ef 5,21 siges, at "I skal underordne jer under hinanden", er det grammatisk en fortsættelse af opfordringen i vers 19 til at lade sig "fylde af Ånden". Dette kan ske på tre betingelser, illustreret ved tre græske talemåder: medlemmerne skal "tale til hinanden" med åndelige sange (vers 19), "sige Gud Fader tak for alt" (vers 20), og gensidigt "underordne sig hinanden" (vers 21).
  - Det er denne gensidige underordning, Paulus bruger til at gå videre til sin husordensliste, i første omgang specifikt med henblik på ægteskabet.

Til at
tænke over

- Er du i stand til at bidrage til enhed, hvis du ikke afspejler nogle af de karaktertræk, som 1 Kor 13 fremhæver?
- Sætter vi af og til vores guddommeligt givne forpligtelser over for vores nærmeste til side til fordel for "religiøse" aktiviteter?

